

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อร. ๘/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อร. ๒๐๙/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

{	เทศบาลตำบลเวียงคุก	ผู้ฟ้องคดี
	จำเอก กฤษฎา อ่ำพร	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี คดีหมายเลขดำที่ ๗๗/๒๕๕๘ หมายเลขแดงที่ ๒๐/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้โอนย้ายจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิทยุตอนสื่อสาร กองร้อยกองบังคับการและบริการ กองรักษาความปลอดภัย ฐานทัพเรือสัตหีบ กองทัพเรือ มาปฏิบัติงานในสังกัดผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระดับ ๒ สำนักปลัดเทศบาล โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้เช่าบ้านเลขที่ ๕๒๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อยู่อาศัยและได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญากู้เงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๕๑๕ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย สำหรับปลูกสร้างบ้านเพื่อยู่อาศัย และผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการประเภทผ่อนชำระเงินกู้เพื่อปลูกสร้างบ้านตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคาย ได้ทำการตรวจสอบงบการเงินของผู้ฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่าการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้

/เพื่อปลูกสร้าง...

เพื่อปลูกสร้างบ้านของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของทางราชการ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกู้เงินจากธนาคารเพื่อปลูกสร้างบ้านในเขตท้องที่อำเภอศรีเชียงใหม่ จึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายจึงมีหนังสือลับที่ ตผ ๐๐๔๖.๔ นค/๐๔๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้เรียกคืนเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับไปโดยไม่มีสิทธิ เป็นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท และให้งดเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วย และได้โต้แย้งความเห็นของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายด้วยวาจาต่อเจ้าหน้าที่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๖ สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายไม่เคยทักท้วงกรณีดังกล่าวแต่อย่างใด หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทวงถามให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินที่เบิกไปแต่ผู้ถูกฟ้องคดียังโต้แย้งข้อทักท้วงของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายและอ้างว่าจะหารื้อไปจังหวัด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แจ้งข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีไปให้สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ทราบ ต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้มีหนังสือลับที่ ตผ ๐๐๔๖.๔ นค/๐๖๓๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งยืนยันความเห็นเดิม และแจ้งด้วยว่าหากไม่เห็นด้วยให้รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายเพื่อวินิจฉัย หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงอำเภอเมืองหนองคายเพื่อเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสืออำเภอเมืองหนองคาย ที่ นค ๐๐๒๓.๖/๕๐๙๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายตามหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๑๓๙๔๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ว่า คำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีไม่อาจหักล้างกับข้อทักท้วงของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ สั่งงดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับเป็นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท ส่งคืนคลังของผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และมีหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยมีได้ยื่นอุทธรณ์และไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๑๗๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ และ ที่ นค ๕๓๔๐๒/๒๑๐ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าเช่าบ้าน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่คืนเงินแก่ผู้ฟ้องคดี จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๖๖,๙๘๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การและฟ้องแย้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตรวจสอบการใช้สิทธิ เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการของผู้ถูกฟ้องคดีตามวิธีการที่ถูกต้อง โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินสำหรับปลูกสร้างบ้าน ตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๓๕๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นการได้รับอนุมัติเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการโดยชอบ และนำเงินที่ได้รับ จากการเบิกจ่ายจำนวนเดือนละ ๑,๙๕๐ บาท ไปชำระเงินกู้เพื่อปลูกสร้างบ้านต่อธนาคาร อาคารสงเคราะห์ทุกเดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ จนหมดสิ้นแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งให้งดการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านและเรียกเงินค่าเช่าบ้านคืนจากผู้ถูกฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีหน้าที่ต้องคืนเงินค่าเช่าบ้านที่เป็นลาภมิควรได้ เพียงส่วนที่ยังคงเหลืออยู่ในขณะที่เรียกเท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินไปชำระแก่ธนาคาร อาคารสงเคราะห์หมดแล้ว จึงไม่ต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจตนารมณ์ สนับสนุนให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นได้มีบ้านอยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยอนุญาต ให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการในกรณีที่ผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดที่เคยวินิจฉัยว่าสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน เป็นสวัสดิการของรัฐอย่างหนึ่ง ที่มีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อน ของข้าราชการของรัฐทุกประเภทที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ปลูกสร้างบ้านในท้องที่อำเภอศรีเชียงใหม่เพื่ออยู่อาศัยกับครอบครัวและมีระยะทางห่างจาก ที่ทำงานเพียง ๓๕ กิโลเมตร กรณีดังกล่าวแม้มิใช่ท้องที่ที่รับราชการประจำ แต่ก็ย่อมมีสิทธินำ หลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบ งบการเงินของผู้ฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยได้ตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดีมาโดยตลอด แต่มิได้ทักท้วงแต่ประการใด การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพิกทักท้วงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงยอมทำให้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายและไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากหาก ผู้ถูกฟ้องคดีรู้แต่ต้นว่าไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการก็คงไม่ขออนุมัติใช้สิทธิดังกล่าว ซึ่งจากเหตุดังกล่าวทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเงินผ่อนชำระเงินกู้จนธนาคารอาคารสงเคราะห์ ฟ้องคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้งดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับส่งคืนคลังของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ให้งดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท ส่งคืนคลังผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไม่รับคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้โอนจากข้าราชการทหาร สังกัดกองทัพเรือ ประจำฐานทัพเรือสัตหีบ ซึ่งตั้งอยู่จังหวัดชลบุรี มาเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระดับ ๒ สังกัดผู้ฟ้องคดี ซึ่งตั้งอยู่อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย และได้มาเช่าบ้านของนางลลนา คำอุ่น เลขที่ ๕๒๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อยู่อาศัย กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ในต่างท้องที่ซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ ตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นมา แต่หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านบนที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๕๑๕ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย และได้ยื่นแบบขอรับเงินค่าเช่าบ้าน เลขที่ ๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ต่อนายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุก โดยเปลี่ยนประเภทการเบิกเป็นประเภทกู้ยืมเงินเพื่อปลูกสร้างบ้าน ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้ตรวจสอบการใช้สิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เห็นว่า ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว ได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านในการนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้เฉพาะในกรณีที่บ้านซึ่งผ่อนชำระเงินกู้ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับบทนิยามตามข้อ ๔ ของระเบียบดังกล่าวที่กำหนดว่า “ท้องที่” หมายความว่า อำเภอ จึงเห็นได้ว่า การจะได้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างชำระอยู่มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้นั้น จะต้องเป็นกรณีที่บ้านที่ผ่อนชำระเงินกู้ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเดียวกับสำนักงานที่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำ เมื่อปรากฏว่า

/บ้านที่...

บ้านที่ผู้ถูกฟ้องคดีกู้ยืมเงินมาเพื่อปลูกสร้างตั้งอยู่บนที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๕๑๕ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ส่วนอาคารสำนักงานผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ประจำตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย กรณีจึงเป็นการนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ตั้งอยู่นอกท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ มาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ การที่นายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามกรณีดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงไม่ชอบด้วย ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น เมื่อต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ทำการตรวจสอบงบการเงินของผู้ฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้วพบว่า การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีในกรณีดังกล่าวไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของทางราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้งดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท ส่งคืนคลังของผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ตามข้อเสนอแนะของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคาย จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อการอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้งดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปส่งคืนผู้ฟ้องคดี เนื่องจากการอนุมัติไม่ชอบด้วย ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินโดยให้มีผลย้อนหลัง โดยการคืนเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ไปจะต้องพิจารณาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ตามมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าผู้ใดได้รับเงินซึ่งเป็นลาภมิควรได้ไว้โดยสุจริต ให้ผู้นั้นคืนเพียงส่วนที่ยังเหลืออยู่ในขณะเมื่อเรียกคืนเท่านั้น โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง หรือควรได้รู้เช่นนั้นหากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป และถ้าหากมีกรณีที่ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

/ผู้นั้น...

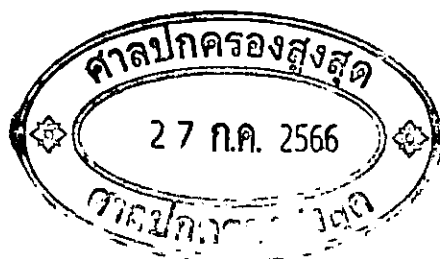
ผู้นั้นต้องรับผิดชอบในการคืนเงินที่ได้รับไปเต็มจำนวน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ นายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้มีการตรวจสอบสิทธิการเบิกของผู้ถูกฟ้องคดีโดยแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยพนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรร่วมทำการตรวจสอบ และได้อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อยมาเป็นเวลาเกือบ ๗ ปี โดยหลังจากนั้นเพียงมีการทักท้วงจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายในการตรวจสอบงบการเงินของผู้ฟ้องคดีประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งที่อาจทักท้วงได้ก่อนหน้านั้น ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำรงตำแหน่งในทางกฎหมาย ซึ่งอาจมีการตีความระเบียบกฎหมายคลาดเคลื่อนได้ จากกรณีดังกล่าวจึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าใจมาโดยตลอดว่ามีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ จนกระทั่งเพิ่งมารู้ว่าตนไม่มีสิทธิเบิกเมื่อได้รับแจ้งคำสั่งให้งดการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านและเรียกให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไป ตามหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๙๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒,๖๕๐ บาท จึงเป็นการรับไว้โดยสุจริต เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจ โดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย หรือได้ให้ข้อความ ซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว ในขณะที่รับคำสั่งหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับในแต่ละเดือนไปผ่อนชำระเงินกู้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ทุก ๆ เดือนจนหมดสิ้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องคืนเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการที่ได้รับไปรวมทั้งดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒,๖๕๐ บาท เป็นการรับไว้โดยสุจริต และผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับในแต่ละเดือนไปผ่อนชำระเงินกู้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ทุก ๆ เดือนจนหมดสิ้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องคืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปรวมทั้งดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำ

/สัญญาเงิน...

สัญญากู้เงินเพื่อซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านบนที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๕๑๕ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอสว่างใหม่ จังหวัดหนองคาย กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ และได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านโดยเปลี่ยนประเภทการเบิกเป็นประเภทกู้ยืมเงิน เพื่อปลูกสร้างบ้านจากนายเทศมนตรีตำบลเวียงคุก เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดี ได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านดังกล่าว ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อยมาถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ ต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายตรวจพบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำที่ สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย แต่ได้กู้เงินเพื่อปลูกสร้างบ้านในเขต ท้องที่อำเภอสว่างใหม่ซึ่งมิใช่ท้องที่ที่รับราชการประจำ จึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระ เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อมา จังหวัดหนองคายได้มีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๓.๔/๑๓๙๔๐ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วินิจฉัยกรณีสำนักตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดหนองคายเรียกให้เทศบาลตำบลเวียงคุกเรียกเงินคืน ซึ่งมีสาระสำคัญว่า ไม่มีเหตุผล รายละเอียดที่จะหักล้างข้อเท็จจริงของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้และในการ เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านต้องมีการรับรองคุณสมบัติของตนเอง ในเมื่อระเบียบเขียนไว้ชัดเจนในข้อ ๑๔ ว่าให้นำหลักฐานการชำระค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านที่ค้างอยู่ในท้องถิ่นที่ไปประจำ สำนักงานใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีบ้านอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงคุก ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่า ไม่รู้ระเบียบดังกล่าวไม่ได้ เพราะต้องมีการรับรองคุณสมบัติในแบบขอเบิกค่าเช่าบ้าน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีต้องตรวจสอบจากระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สุจริต ต้องชำระคืนเต็มจำนวน ประกอบกับในขั้นตอนการขอรับเงินค่าเช่าบ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีต้องจัดทำ หนังสือขออนุมัติเบิกค่าเช่าบ้านพร้อมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ และรับรองตนเองว่าเป็น ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้าน ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ก่อนเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ ตามแบบขอเบิกเงิน ค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) และแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖) โดยหน่วยงาน จะตรวจสอบหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน ตามระเบียบหรือไม่ และแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๙๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี เป็นผู้รับรองคุณสมบัติของตนเองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างได้ว่า ตนได้กระทำการไปโดยสุจริต อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีย่อมต้องอ่านรายละเอียดหลักเกณฑ์เงื่อนไข ในระเบียบก่อนที่จะยื่นแบบขออนุมัติเบิกค่าเช่าบ้านว่าตนมีสิทธิและมีคุณสมบัติครบถ้วน หรือไม่ ถึงแม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะมีได้ดำรงตำแหน่งในทางกฎหมาย แต่เมื่ออ่านตัวอักษรก็รู้ และเข้าใจได้ด้วยตัวเองไม่ยาก หาได้ซับซ้อนจนถึงขนาดต้องมีการตีความไม่ วิญญูชนคนธรรมดา

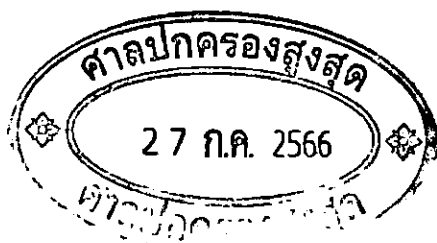

/เพียงเท่าที่...

เพียงเท่าที่อ่านค่านิยาม คำว่า “ห้องที่” ก็สามารถเข้าใจรายละเอียดได้ พฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในการตีความคลาดเคลื่อนและไม่รู้ระเบียบข้อกฎหมายนั้น เป็นการกระทำอันเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้สำหรับปลูกสร้างบ้านเพื่ออยู่อาศัยโดยไม่สุจริต จึงต้องคืนเงินแก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวนตามมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงิน จำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับถัดจากวันผิดนัดจนถึงวันฟ้อง และนับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการเท่าที่ต้องจ่ายจริงตามที่สมควรแก่สภาพแห่งบ้านตามข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ อยู่แล้ว ต่อมาจึงขออนุมัติเปลี่ยนแปลงการเบิกเป็นประเภทกู้ยืมเงินเพื่อปลูกสร้างบ้าน โดยนำสัญญาเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านบนที่ดิน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๑๕๑๕ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอสรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย กับธนาคารอาคารสงเคราะห์ มาเป็นหลักฐานประกอบการขออนุมัติ และผู้ฟ้องคดีทำการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านโดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินสำหรับปลูกสร้างบ้านตามคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๓๕๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ประกอบด้วยพนักงานของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งนิติกร ผู้มีความรู้ด้านกฎหมายประจำหน่วยงาน ผู้ฟ้องคดี มีอำนาจหน้าที่พิจารณาการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน ย่อมต้องมีความถนัดเชี่ยวชาญเฉพาะต้องใช้ความระมัดระวังและความรู้ความชำนาญในการดำเนินการในระเบียบข้อกฎหมายมากกว่าคนธรรมดา ผลการตรวจสอบการใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ถูกฟ้องคดีถูกต้อง ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้นำสัญญาเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านมาเป็นหลักฐานประกอบการอนุมัติเบิกค่าเช่าบ้าน โดยบ้านที่ผ่อนชำระได้ตั้งอยู่ที่อำเภอสรีเชียงใหม่ จึงเห็นได้ชัดว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีขอบด้วยกฎหมาย หรือได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวในขณะที่ได้รับคำสั่งหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำรงตำแหน่งในทางกฎหมาย โดยดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่

/ป้องกัน...

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ งานจัดระเบียบและความมั่นคงและงานรักษาความสงบเรียบร้อย งานป้องกันและระงับอัคคีภัย ภัยธรรมชาติและสาธารณภัยอื่น ๆ จึงมีเหตุไม่รู้อะไรเพราะไม่มีหน้าที่ราชการเกี่ยวข้องกับระเบียบในเรื่องเบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน โดยเข้าใจคำว่า “ห้องที่” รวมถึงตั้งอยู่ในเขตห้องที่อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย จึงมีสิทธิยื่นแบบขอเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านได้ พฤติการณ์ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการตีความคลาดเคลื่อนและไม่รู้อะไรแบบขอกฎหมาย หาใช่เป็นการกระทำอันเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตไม่ ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับรองในแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านว่าข้อความที่ให้ไว้ข้างต้นเป็นจริงทุกประการและมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ นั้น เป็นแบบฟอร์มที่ผู้ฟ้องคดีกำหนดขึ้นเองไม่มีปรากฏในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้รับอนุมัติโดยชอบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเชื่อโดยสุจริตว่าตนมีสิทธิได้รับเงินค่าเช่าบ้านจึงได้กระทำการขออนุมัติเบิกจ่ายมาโดยตลอดและได้นำเงินค่าเช่าบ้านจำนวนดังกล่าวไปจ่ายเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อปลูกบ้านอยู่อาศัยต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ทั้งหมดสิ้นตามจำนวนในคราวเดียวกันเป็นประจำทุกเดือน ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ นายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้มีการตรวจสอบการเบิกจ่ายของผู้ถูกฟ้องคดีโดยแต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยพนักงานเทศบาลตำแหน่งนิติกรร่วมทำการตรวจสอบ และได้อนุมัติให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อยมาเป็นเวลาเกือบ ๗ ปี โดยหลังจากนั้นเพียงมีการหักทวงจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายในการตรวจสอบงบการเงินของผู้ฟ้องคดีประจำปีประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งที่อาจหักทวงได้ก่อนหน้านั้น ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำรงตำแหน่งในทางกฎหมายซึ่งอาจมีการตีความระเบียบกฎหมายคลาดเคลื่อนได้ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าใจมาโดยตลอดว่ามีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ กระทั่งเพิ่งมารู้ว่าตนไม่มีสิทธิเบิกเมื่อได้รับแจ้งคำสั่งให้งดการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านและเรียกให้คืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปตามหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๘๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒,๖๕๐ บาท จึงเป็นการรับไว้โดยสุจริต เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย หรือได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าวในขณะที่ได้รับคำสั่งหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

/และผู้ถูกฟ้องคดี...

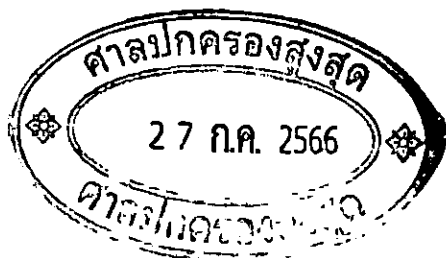
และผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับในแต่ละเดือนไปผ่อนชำระเงินกู้แก่ธนาคาร อาคารสงเคราะห์ทุก ๆ เดือนจนหมดสิ้นแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องคืนเงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ ที่ได้รับไปรวมทั้งดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิทยุตอนสื่อสาร กองร้อยกองบังคับการและบริการ กองรักษาความปลอดภัย ฐานทัพเรือสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กรมรักษาความปลอดภัย หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กองทัพเรือ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับโอนผู้ถูกฟ้องคดีในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระดับ ๒ สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลเวียงคุก ตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ผู้ถูกฟ้องคดีได้เช่าบ้านเลขที่ ๕๒๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อการอยู่อาศัยและได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านตามสิทธิที่พึงจะได้รับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่ดิน และปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๑๔๓ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย จากธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตามสัญญาลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี แสดงความประสงค์ขอใช้สิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้าน ตามแบบขอรับเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๗๒) เลขที่ ๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ต่อมา นายเทศมนตรีตำบลเวียงคุก ซึ่งนายเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้มีคำสั่งเทศบาลตำบล เวียงคุก ที่ ๓๕๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ในการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินสำหรับปลูกสร้างบ้าน และได้อนุมัติ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเบิกค่าเช่าบ้านได้ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดี จึงยื่นเอกสารหลักฐานเป็นใบเสร็จรับเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อเบิกเงินค่าผ่อนชำระ เงินกู้เพื่อชำระราคาบ้าน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ คิดเป็นเงิน จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒,๖๕๐ บาท ต่อมา สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้มีหนังสือลับ

/ที่ ตผ ๐๐๔๖.๔ นค/๐๔๕๖...

ที่ ตผ ๐๐๔๖.๔ นค/๐๔๕๖ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งนายเกษมมนตรีตำบลเวียงคุกว่า ได้ตรวจสอบงบการเงินของผู้ฟ้องคดีพบว่า การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นไปตามเงื่อนไข เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติราชการประจำท้องที่อำเภอเมืองหนองคาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกู้เงินจากธนาคารเพื่อปลูกสร้างบ้านในเขตท้องที่อำเภอศรีเชียงใหม่ จึงไม่มีสิทธินำหลักฐานการผ่อนชำระเงินกู้มาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้ตามข้อ ๑๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ขอให้ผู้ฟ้องคดีเรียกเงินค่าเช่าบ้านที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท กับทั้งให้งดการเบิกตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงอำเภอเมืองหนองคายว่าไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคาย เนื่องจากสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคาย ได้ตรวจสอบงบการเงินผ่านมาแล้วในปีก่อน ๆ และมีได้หักทวง ย่อมถือได้โดยปริยายว่าการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านของผู้ถูกฟ้องคดีถูกต้องและการเรียกให้คืนเงินทั้งหมดที่เบิกจ่ายไปแล้วไม่ถูกต้องเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้รับเงินไปโดยสุจริต ขอให้เสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายว่าจะถือปฏิบัติตามความเห็นใด ต่อมา อำเภอเมืองหนองคายได้มีหนังสือ ที่ นค ๐๐๒๓.๖/๕๐๙๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายให้ผู้ฟ้องคดีพิจารณาดำเนินการว่า การที่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายไม่ได้หักทวงในปีก่อน ๆ ไม่ได้ทำให้การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านถูกต้อง ความเห็นของผู้ฟ้องคดีไม่อาจหักล้างข้อหักทวงของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคายได้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ปรากฏตามทะเบียนหนังสือรับที่ ๒๐๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้งดการเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท มาส่งคืนผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และได้มีหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๘๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ครบกำหนดระยะเวลาแล้วไม่นำเงินมาส่งคืนผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ นค ๕๓๔๐๒/๑๗๒ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ และ ที่ นค ๕๓๔๐๒/๒๑๐ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ติดตามทวงถาม ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่คืนเงินแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๖๖,๙๘๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินจำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงิน ค่าเช่าบ้านที่ได้รับไป จำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นชั้นตอน การกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่ วรรคสอง บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำ ภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอก ให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบ ด้วยกฎหมาย มาตรา ๕๐ บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอน ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึง ระยะเวลาหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน วรรคสอง บัญญัติว่า ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่ง ทางปกครองได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควร แก่กรณี วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อ โดยสุจริตไม่ได้ (๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย (๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ (๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบ ด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดย ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง วรรคสี่ บัญญัติว่า ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วย ลากมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใด ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้ เช่นนั้นหากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่

/เวลานั้น...

เวลานั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๐๖ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า บุคคลใดได้มาซึ่งทรัพย์สินใดเพราะการที่บุคคลอีกคนหนึ่งกระทำเพื่อชำระหนี้ก็ดี หรือได้มาด้วยประการอื่นก็ดี โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และเป็นทางให้บุคคลอีกคนหนึ่งนั้นเสียเปรียบไซ้ ท่านว่าบุคคลนั้นจำต้องคืนทรัพย์สินให้แก่เขา อนึ่งการรับสภาพหนี้สินว่ามีอยู่หรือหาไม่นั้น ท่านก็ให้ถือว่าเป็นการกระทำเพื่อชำระหนี้ด้วย และมาตรา ๔๑๒ บัญญัติว่า ถ้าทรัพย์สินซึ่งได้รับไว้เป็นลาภมิควรได้นั้นเป็นเงินจำนวนหนึ่ง ท่านว่าต้องคืนเต็มจำนวนนั้น เว้นแต่เมื่อบุคคลได้รับไว้โดยสุจริต จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิทยุตอนสื่อสาร กองร้อยกองบังคับการและบริการ กองรักษาความปลอดภัย ฐานทัพเรือสัตหีบ จังหวัดชลบุรี กรมรักษาความปลอดภัย หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กองทัพเรือ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้รับโอนผู้ถูกฟ้องคดีมาปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลเวียงคุก ตำบลเวียงคุก อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อซื้อที่ดินสำหรับปลูกสร้างบ้านในท้องที่อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ฉะนั้น ท้องที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีซื้อที่ดินและปลูกสร้างบ้านเพื่ออยู่อาศัยกับท้องที่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการประจำจึงตั้งอยู่ต่างท้องที่กัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำหลักฐานค่าผ่อนชำระเงินกู้ดังกล่าวมาเบิกค่าเช่าบ้าน ตามข้อ ๑๔ ประกอบข้อ ๖ และข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีรับเงินค่าเช่าบ้านจากผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการได้มาซึ่งทรัพย์สินโดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ ผู้ฟ้องคดีจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ออกคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๘๕๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้งดการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้เบิกจ่ายเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้ค่าซื้อที่ดินเพื่อปลูกสร้างบ้าน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท คืนแก่ผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้กระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ที่ให้ดำเนินการตามข้อทักท้วงของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดหนองคาย อันเป็นวันที่รู้ถึงเหตุแห่งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้นแล้ว ทั้งนี้ เมื่อคำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้ฟ้องคดี ปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลังจากผู้ถูกฟ้องคดีทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙

/ขออนุมัติ...

ขออนุมัติเบิกเงินค่าเช่าบ้านเป็นค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อปลูกสร้างบ้านต่อนายกเทศมนตรี ตำบลเวียงคุก และได้ยื่นแบบขอรับเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๗๒) เลขที่ ๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ นายกเทศมนตรีตำบลเวียงคุกได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลเวียงคุก ที่ ๓๕๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วย นายประกอบ พนาสิกุล นิติกร ๖ นางสาวศิริประภา นาคโคตคำ บุคลากร ๓ และนายกฤษฎ์ทัฬห พรหมศิริ เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ๒ เพื่อพิจารณาค่าขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านดังกล่าวและ ตรวจสอบว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ซื้อบ้านเพื่ออยู่อาศัยจริงหรือไม่ ตั้งแต่เมื่อใด และอัตราเงินกู้ เพื่อสร้างบ้านพักเหมาะสมกับสภาพบ้านจริงหรือไม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดี นำหลักฐานค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อปลูกสร้างบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียื่นเอกสารหลักฐานเป็นใบเสร็จรับเงิน จากระนาดคารอาคารสงเคราะห์เพื่อเบิกเงินค่าเช่าบ้านจากผู้ฟ้องคดีเป็นรายเดือนตั้งแต่เดือน สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึง เดือนมกราคม ๒๕๕๖ ก็เนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อมั่นในนิติฐานะ ของคำสั่งทางปกครองที่อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านได้ตามสิทธิ อันเป็นการรับเงินไว้โดยสุจริตและ ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง หรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย หรือได้ให้ ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของคำสั่งดังกล่าวในขณะที่ได้รับคำสั่งหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้รับความคุ้มครองความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่ง ทางปกครอง และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับในแต่ละเดือนไปผ่อนชำระเงินกู้ให้แก่ ธนาคารอาคารสงเคราะห์จนหมดสิ้น ไม่มีส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อผู้ฟ้องคดีเรียกคืน ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ต้องคืนเงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับไปตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๔๙ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖๒,๖๕๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในการเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับรอง คุณสมบัติของตนเองว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดไว้ก่อนเสนอ ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ ตามแบบขอเบิกเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๕) และแบบขอเบิกเงิน ค่าเช่าบ้าน (แบบ ๖๐๐๖) ไม่อาจอ้างได้ว่าตนได้กระทำการไปโดยสุจริต แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดี มิได้ดำรงตำแหน่งในทางกฎหมาย ย่อมเข้าใจความหมายของคำว่า “ท้องที่” ได้ หาได้ซับซ้อน จนถึงขนาดต้องมีการตีความไม่ พหุติการณณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในการตีความคลาดเคลื่อน และไม่รู้ระเบียบกฎหมายนั้นเป็นการกระทำโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ถือว่าเป็น

/การกระทำ...

การกระทำโดยไม่สุจริตนั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธินำหลักฐาน การผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านยื่นคำขอรับเงินค่าเช่าบ้านเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมาย แต่การพิจารณาว่าจะอนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับสิทธินั้นหรือไม่ เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ที่จะพิจารณาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หาได้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาอนุมัติได้เองฝ่ายเดียวไม่ ประกอบกับเมื่อพิจารณาแบบขอรับเงินค่าเช่าบ้าน (แบบ ๗๒) เลขที่ ๑/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ เห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้แนบสำเนาสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยสัญญาดังกล่าวระบุข้อความโดยชัดแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้กู้ยืมเงินจากธนาคาร อาคารสงเคราะห์เพื่อปลูกสร้างบ้าน เลขที่ ๑๔๓ หมู่ที่ ๗ ถนนพยับชลประทาน ตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ผู้ถูกฟ้องคดีหาได้ระบุข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแต่อย่างใดไม่ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Danoo @ulh

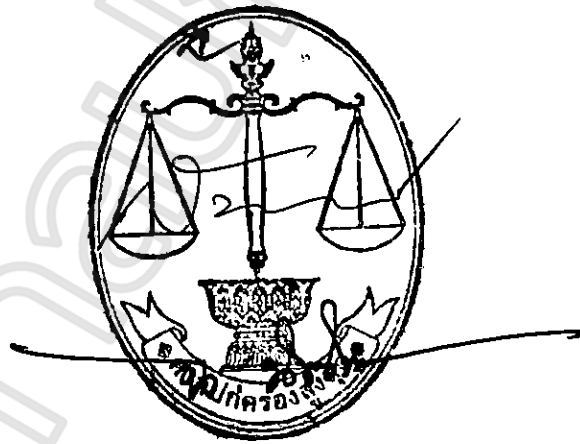
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายฉัตรชัย นิติกัดดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวชิระ ชอบแต่ง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๑๕ DM

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

